

ИВАН ВАЗОВ
В УЛИЦИТЕ ТЪМНИ

chitanka.info

Във улиците тъмни
нощта царува йощ.
Ах, скоро ли ще съмне —
зора да пръсне нощ?

Да видя аз небето
тъмней ли, ил синей,
и слънчов луч полето
днес ще ли да залей.

Ах, там, в далечината,
де моя дух лети,
стоят под знамената
юнаците свети!

Чукарите са снежни,
реките са под лед,
пространствата безбрежни
немеят без привет.

Огрей ги, слънце златно,
и с тях — борците там,
топли ги благодатно,
влей мощ в гърди им тям.

Тям, тям са нужни сили,
топлик в снага, сърце,
гореща кръв във жили,
несмръзнали ръце.

Че подвиг страшен вършат
в борба с душман, стихий,
с венец да го завършат
те правят чудесий.

*Нам топло е в леглото —
нам, лишните в тоз час —
тям коченей телото
под лъх на нощен мраз.*

*И чувствувам смущенье
и някаква тъга —
почти едно гризенье
на съвестта сега...*

Декември 1915 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.